

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **P. F.**, bytem ..... zast. JUDr. Františkem Dohnalem, obecným zmocněncem, bytem Opava, Těšínská 29, proti žalovanému **Krajskému úřadu kraje Vysočina**, se sídlem Jihlava, Žižkova 57, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 1.3.2011, č.j. KUJI 17216/2011,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozhodl dne 31.8.2011 rozsudkem č.j. 57A 52/2011 – 21 tak, že zrušil rozhodnutí Krajského úřadu kraje Vysočina ze dne 1.3.2011, sp. zn. OOSČ 414/2011 OOSC/28/ZK, č.j. KUJI 17216/2011 pro vady řízení a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Prvostupňovým správním rozhodnutím, a to rozhodnutím MěÚ Žďár nad Sázavou ze dne 21.12.2010 vydaným pod č.j. OD 745/10/RS byl žalobce uznán vinným ze spácháním přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle ust. § 22 odst. 1 písm. i), zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Tohoto přestupku se měl dopustit dne 15.3.2010 v 08:12 hod, kdy jako řidič nákladní soupravy složené z nákladního vozidla ....., r.z. .... a přívěsu ..... r.z. .... na silnici I. tř. č.... ve směru od obce ..... směrem k obci ..... při průjezdu pravotočivé zatáčky se nechoval ohleduplně a ukázněně, nedodržel bezpečný technický odstup v závislosti na rychlosti, kterou jel, došlo k vybočení přívěsu Panav a následně k vzájemnému střetu s protijedoucím

vozidlem řidiče J. atd. Za tento přestupek mu byla uložena sankce, a to pokuta ve výši 4.000,-Kč a povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1.000,-Kč. Proti tomuto prvostupňovému rozhodnutí pak žalobce podal odvolání a žalovaným bylo rozhodnuto tak, že podané odvolání se zamítá a napadené rozhodnutí městského úřadu se potvrzuje. Krajský soud v Brně, když rozsudkem, jež byl výše citován, zrušil rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina a věc vrátil tomuto orgánu k dalšímu řízení, v odůvodnění rozsudku uvedl, že žaloba je důvodná, když správní orgán nepostupoval v souladu s ust. § 3 správního řádu. Uvedl dále, že znalci se ve správním nebo soudním řízení přibírají k tomu, aby jednak pozorovali skutečnosti, jejichž poznání předpokládá zvláštní odborné znalosti, jednak aby z takovýchto pozorování vyvodili znalecké úsudky (posudky). Pokud jde o vypracování znaleckého posudku (v průběhu správního řízení) znalcem Ing. Šlosárkem, uvedl soud, že v daném případě bylo na místě odborný posudek vypracovat. Souhlasí tedy s tím, že aby mohl být učiněn správný závěr, tedy náležitě zjištěn skutkový stav věci, bylo potřeba znalecký posudek provést. Znalec při vypracování posudku však musí vycházet ze všech dostupných podkladů, tedy např. z listinných důkazů, výpovědí účastníků dopravní nehody, svědků atd. Toto se však v daném případě nestalo a ani nemohlo stát, neboť znalec byl ustanoven předtím, než bylo zahájeno přestupkové řízení a znalec měl tedy k dispozici pouze spis Policie ČR. Znalec, jak uvedl, vycházel mimo jiné i ze skutečností, které uvedli oba řidiči obvinění z přestupkového jednání, ale i osoby, které za uvedenými dvěma vozidly jely, nebo jedna osoba, která v jednom vozidle, jež bylo účastníkem dopravní nehody, byla jako spolujezdec. Policisté však nežádali po těchto osobách ani podání vysvětlení, do spisu dodali pouze úřední záznam o tom, jak jmenovaní viděli průběh dopravní nehody a situaci na místě samém, ovšem uvedl to pouze policista do úředního záznamu, který nebyl ani podepsán účastníky dopravní nehody ani těmi, kdo se mohli k průběhu nehody vyjádřit, takže v době, kdy byl posudek vypracován, nebyli ještě účastníci dopravní nehody vyslechnuti při ústním jednání a nebyli slyšeni ani svědkové dopravní nehody po řádném poučení dle § 55 správního řádu. Soud má za to, že ze založených úředních záznamů v policejním spise nemohl znalec vycházet při hodnocení nehodového děje. Zmocněnec jednoho z účastníků dopravní nehody, a to P. F., měl ke znaleckému posudku výhrady a požadoval jeho doplnění, což správní orgán I. stupně neučinil a ani nenařídil ústní jednání, ke kterému by alespoň znalce předvolal, seznámil ho s tím, co uvedl po zahájení správního řízení po řádném poučení řidič F. a co uvedli svědkové dopravní nehody. Protokoly o jejich svědecké výpovědi jsou ve správním spise sice založeny, nicméně znalec s nimi seznámen nebyl, neboť k jejich výsledku došlo až po vypracování znaleckého posudku. Pokud žalovaný ve svém rozhodnutí uvádí, že zmocněnci P. F. byla dána možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, což v sobě zahrnuje i možnost klást znalci další otázky a obviněný z přestupku prostřednictvím svého zmocněnce toho nevyužil, v tomto směru soud poukazuje na to, že žádné jednání, ke kterému by byl předvolán znalec spolu s obviněnými z přestupku nebylo, tedy nebylo nařízeno žádné jednání, ke kterému by byl znalec předvolán a obviněným z přestupku by bylo umožněno klást znalci otázky, ač výhrady ke znaleckému posudku ze strany P. F. byly od doby, kdy se měl možnost se znaleckým posudkem seznámit.

Krajský soud v závěru uvedl, že dospěl k závěru, že k vypracovanému znaleckému posudku neměl znalec k dispozici dostatečné podklady, o nichž soud v odůvodnění tohoto rozsudku hovoří a s nimiž znalec nebyl seznámen a proto zůstává zatím otázkou,

zda skutkový stav byl zjištěn náležitě. Vzhledem ke shora uvedenému, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 1.3.2011 a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Proti uvedenému rozsudku Krajského soudu v Brně, žalovaný podal kasační stížnost, v níž uvedl, že ji podává dle §103 odst. 1 písm. a) s.ř.s., tedy z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Kasační stížnost odůvodnil takto:

Z odůvodnění napadeného rozsudku vyplývá, že stěžovateli je soudem vytýkáno porušení § 3 správního řádu, kdy soud zejména vytýká správním orgánům nedostatky související s vypracováním a provedením důkazu znaleckým posudkem v předmětné věci. Dle názoru stěžovatele je tento rozsudek soudu v rozporu se zákonem, neboť soud v předcházejícím řízení nesprávně posoudil právní otázku rozsahu dokazování, které bylo nutné ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. K právnímu názoru soudu a k důvodům, které jej vedly k vydání rozsudku, kterým pro vady řízení zrušil rozhodnutí stěžovatele, uvedl tento následující:

Stěžovatel se především domnívá, že řízení, které předcházelo vydání napadeným rozsudkem zrušeného rozhodnutí, nebylo stíženo žádnou vadou, která by mohla být důvodem ke zrušení jeho rozhodnutí. V průběhu řízení byl správními orgány zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Námitky zmocněnce obviněného směřovaly především k tomu, že nebyl rozfázován nehodový děj, nebyly změřeny výhledové poměry apod. Veškeré tyto námitky však byly vyvráceny, aniž by bylo třeba doplnit podklady rozhodnutí o výsledch znalce. Chtěl-li obviněný položit znalci další otázky, nic nebránilo správnímu orgánu I. stupně nařídít nové ústní jednání a znalce k věci vyslechnout. Zmocněnec obviněného však žádné takové návrhy (popř. otázky) nevznášel, ač mu v tom nic nebránilo. Správní orgán proto neměl důvod znalce k jakémukoliv jednání přizvat. Znalecký posudek byl vypracován (a jeho závěry, ze kterých správní orgán I. stupně vycházel) především na základě pořízené fotodokumentace a na korespondenci poškození vozidel ve spojení s místem dopravní nehody (tzn. šířka vozovky, existence zatačky, ve které došlo k dopravní nehodě apod.). Za situace, kdy k bezpečnému projetí zatačky bylo nutné, aby oba řidiči jeli rychlostí přibližně do 10 km/hod, je zřejmé, že při rychlosti obviněného přibližně 76 km/hod těsně před nehodou (podle záznamu na tachografovém kotouči), nemohl za žádných okolností přizpůsobit svoji rychlost dané situaci. Při určení rychlosti, v jaké bylo možno zatačku bezpečně projet, není třeba vycházet ze svědeckých výpovědí, stejně jako k určení rychlosti obviněného (pokud tato je zjištěna z tachografu). Na základě těchto údajů, navíc ve spojení s fotodokumentací a s korespondencí poškození si lze učinit jednoznačný závěr o tom, že obviněný se přestupku dopustil, aniž by bylo nezbytně nutné vycházet i z dalších podkladů, jako jsou výslechy účastníků, svědků nehody apod.

Z výše popsaných důvodů stěžovatel nepovažuje žalobou napadené správní rozhodnutí za stížené vadami předcházejícího řízení. Domnívá se, že rozsudek Krajského soudu v Brně je nezákonný, neboť soud v předcházejícím řízení nesprávně posoudil právní otázku rozsahu

dokazování nezbytného ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Navrhoval, aby rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31.8.2011, č.j. 57A 52/2011 byl zrušen a věc vrácena uvedenému soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud rozsudkem č.j. 3As 28/2011 – 39 ze dne 13.6.2012 rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31.8.2011, č.j. 57A 52/2011 – 21 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

V odůvodnění rozsudku uvedeno:

O věci uvážil NSS takto:

Sporná otázka v daném případě spočívá v tom, zda správní orgány zjistily „stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti“ v rozsahu nezbytném pro soulad jejich rozhodnutí s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Dle názoru NSS žalovaný, jakož i prvoinstanční správní orgán tomuto zákonnému požadavku dostály, a to přestože znalec, jenž vypracoval ve věci znalecký posudek, nebyl přímo konfrontován s námitkami žalobce právního zástupce, resp. neměl k dispozici výpovědi účastníků a svědků nehody, které by byly učiněny po poučení podle § 55 správního řádu.

Prvostupňový správní orgán si opatřil pro své rozhodnutí dostatečné množství podkladů proto, aby si mohl učinit o skutkovém stavu úsudek a tento následně podřadit příslušným právním normám. Podkladem mu byly mimo jiné úřední záznamy výpovědi všech účastníků dopravní nehody, resp. svědků, pořízené bezprostředně po dopravní nehodě; ve věci byl vypracován znalecký posudek Ing. Janem Šlosárkem, podle kterého jeli oba řidiči v uvedeném úseku s ohledem na šířku vozovky rychlostí, která jim „*neumožňovala dodržet při svém míjení ani minimální technický bezpečný boční odstup*“. Dopravní nehodě mohl zabránit žalobce, „*pokud by s dostatečným předstihem, vzhledem k tomu, že vjížděl do pravotočivé zatáčky, snížil rychlosti jízdy jím řízené soupravy, a to tak, aby nedošlo k vybočení vleku*“. Ani jeden z řidičů nedodržel při svém míjení technicky bezpečný boční odstup. Ani jeden z řidičů nepřizpůsobil rychlost své jízdy šířce vozovky s ohledem na šířku své soupravy. Vzhledem k šířce souprav a šířce vozovky bylo k bezpečnému minutí nutné, aby řidiči jeli minimální rychlostí, tj. přibližně do 10 km/hod, přitom bylo třeba využít při míjení i krajnice.

Součástí správního spisu je dále protokol o výslechu svědka L.C. ze dne 13.12.2010 (k ústnímu jednání se zde dostavil také žalobcům právní zástupce), jakož i protokol o ústním jednání ze dne 16.12.2010, podle kterého byl JUDr. Dohnal seznámen s kompletním spisovým materiálem tvořícím přestupkový spis – 160 listů (posudek je založen na č.l. 57 a násl. spisu) a bylo mu umožněno shlédnout pořízenou fotodokumentaci uloženou na CD.

Po uvážení věci se NSS ztotožnil s názorem stěžovatele, že v projednávaném případě bylo správním orgánem nashromážděných materiálů možné učinit si dostatečnou představu o průběhu nehodového děje. Rovněž dle názoru NSS je pak z hlediska znaleckého posouzení rozhodná fotodokumentace a korespondence poškození vozidel ve spojení s místem dopravní nehody, jakož i technicky doložená rychlost vozidla žalobce, spíše než výpovědi účastníků či svědků nehody, navíc učiněné po delším časovém odstupu (již důkazní hodnota jejich výpovědí učiněných již bezprostředně po nehodě je nanejvýše sporná – srov. obsah správního spisu). **Konkrétní okolnosti nehody (šířka vozidel ve vztahu k šířce vozovky, rychlost obou vozidel atd.) jsou tedy v daném případě dostatečně, jednoznačně určujícími faktory svědčícími o porušení vytykánych ustanovení zákona žalobcem, a jakékoliv další dokazování proto nebylo na místě.**

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že ve věci byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu. Tento byl následně prvoinstančním správním orgánem, jakož i posléze žalovaným správně vyhodnocen a podřazen na věc dopadajícím právním normám. Spisový materiál tedy představuje dostatečný podklad pro vydaná správní rozhodnutí a konfrontace znalce s žalobcovým zástupcem, resp. výpověďmi účastníků (svědků nehody) po poučení ve smyslu § 55 správního řádu nebyly pro náležité zjištění skutkového stavu nutné.

Lze tak uzavřít, že napadený rozsudek Krajského soudu v Brně trpí vadou ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s.ř.s. Nejvyšší správní soud jej proto zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. **V něm je krajský soud vázán názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s.ř.s.).** V novém rozhodnutí rozhodne současně o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s.ř.s.).

S ohledem na názor vyslovený NSS v rozsudku, jímž byl zrušen rozsudek krajského soudu, když NSS dospěl k závěru, že skutkový stav byl náležitě zjištěn prvostupňovým správním orgánem, kdy bylo jednoznačně prokázáno, že přestupkového jednání, které je kladeno žalobci za vinu se tento dopustil, a proto správně žalovaný rozhodnutím č.j. KUJI 17216/2011 ze dne 1.3.2011 odvolání žalobce zamítl a prvostupňové správní rozhodnutí potvrdil.

Krajský soud tedy uzavírá, že bylo jednoznačně prokázáno, že přestupkového jednání, které je kladeno žalobci za vinu, tedy přestupku dle § 22 odst. 1 písm. i), zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, se tento dopustil, a to porušením ust. § 4 písm. a) a § 18 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů a proto soud žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Soud rozhodl, že nepřiznal účastníkům náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci neměl úspěch a žalovanému správnímu orgánu kromě běžné úřednické činnosti náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. září 2012

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně